

Liturgie slova - 32. neděle v mezidobí

1. čtení - Mdr 6,12-16

Moudrost září a nevadne, snadno ji vidí ti, kdo ji milují, dává se nalézt těmi, kdo ji hledají. Předchází ty, kdo po ní touží, a ukazuje se jim první. Neunaví se, kdo k ní časně přichází, najde ji, jak mu sedí u dveří. Myslet totiž na ni je svrchovaná prozíravost, kdo kvůli ní bdí, brzy je bez starosti. Vždyť sama obchází a hledá ty, kdo jsou jí hodni, na cestách se jim ukazuje s přízní a při každé myšlence jim vychází vstříc.

ŽALM 63 - Odpověď: Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!

Bože, ty jsi můj Bůh, – snažně tě hledám, – má duše po tobě žízni, prahne po tobě mé tělo – jak vyprahlá, žíznivá, bezvodá země.

Tak toužím tě spatřit ve svatyni, – abych viděl tvou moc a slávu. – Vždyť tvá milost je lepší než život, – mé rty tě budou chválit. Tak tě budu velebit ve svém životě, – v tvém jménu povznesu své dlaně k modlitbě. – Má duše se bude sytit jak tukem a morkem, – plesajícími rty zajásají ústa.

Kdykoli na tebe vzpomenu na svém lůžku, – v nočních hodinách budu na tebe myslet. – Neboť stal ses mým pomocníkem – a ve stínu tvých křídel já sám.

2. čtení - 1 Sol 4,13-18

Nechceme vás nechat v nevědomosti o těch, kteří už zemřeli. Nesmíte pro ně truchlit tak jako ostatní, kdo nemají naději. Poněvadž věříme, že Ježíš umřel i vstal z mrtvých, věříme také, že s Ježíšem přivede Bůh k životu i ty, kdo zesnuli ve spojení s ním. Říkáme vám to přece, jak nás Pán o tom poučil: My živí, kteří se dožijeme příchodu Páně, nepředstihneme ty, kdo budou už mrtví. Až totiž bude dán rozkaz, až zazní archandělův hlas a Boží polnice, sám Bůh sestoupí z nebe. Napřed vstanou zemřelí křesťané, potom my, kteří zůstaneme naživu, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu vstříc Pánu. A pak už budeme s Pánem navždycky. Těšte se proto navzájem těmito slovy.

Evangelium - Mt 25,1-13

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné deseti pannám, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět prozíravých. Pošetilé vzaly sice lampy, ale ne vzaly s sebou olej, prozíravé si však vzaly s lampami také do nádobek olej. Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnuly. Uprostřed noci se strhl křik: 'Ženich je tady! Jděte mu naproti!' Tu všechny ty panny vstaly a začaly si upravovat lampy. Pošetilé prosily prozíravé: 'Dejte nám trochu oleje, lampy nám dohasínají.' Ale prozíravé odpověděly: 'Nemůžeme, nestačilo by pak ani nám, ani vám, dojděte si raději k prodavačům a kupte si.' Jakmile však odešly nakoupit, přišel ženich a ty připravené vešly s ním na svatbu a dveře se zavřely. Později přišly i ostatní panny a volaly: 'Pane, pane, otevři nám!' On však odpověděl: 'Amen, amen, pravím vám: Neznám vás.' Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 7. 11. (Mdr 1,1-7; Lk 17,1-6)

Komentář: Milovat spravedlnost, hledat Pána upřímným srdcem. To je pozvání pro dnešní den, pro všechno mé konání i myšlení.

ÚTERÝ 8. 11. (Mdr 2,23 – 3,9; Lk 17,7-10)

Komentář: Doufat v Boha, být věrný. Jak tyto výzvy naplním uprostřed běhu a starostí dnešního dne?

STŘEDA 9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky (Ez 47,1-2.8-9.12 nebo 1 Kor 3,9c-11.16-17; Jan 2,13-22)

Komentář: Kostel jako místo, kde je Bůh uctíván. Jak se já osobně podílím na tom, aby náš kostel byl krásný, upravený, uklizený, aby i tato kamenná stavba ukazovala na našeho Stvořitele?

ČTVRTEK 10. 11. (Mdr 7,22 – 8,1; Lk 17,20-25)

Komentář: Moudrost jako starozákonní předobraz Ducha svatého. Čti tento úryvek znovu, vztahuj si jednotlivé věty na Ducha Božího a zvi jej znovu do svého života.

PÁTEK 11. 11. (Mdr 13,1-9; Lk 17,26-37)

Komentář: Mnoho lidí dnes hledá Boha („duchovno“) způsoby, které vnímáme jako modlářské, jako falešné cesty. Pros za někoho konkrétního v tvém okolí, aby našel svého Pána a Spasitele. A pros i za sebe, abys byl světlem – svědkem – ukazujícím na Krista.

SOBOTA 12. 11. (Mdr 18,14-16; 19,6-9; Lk 18,1-8)

Komentář: Básnická reflexe poslední egyptské rány a přechodu Rákosového moře je pozváním k ohlédnutí se zpět, k opětovnému připomenutí si Božích činů v tvém životě; je pozváním ke chvále a k děkování.